

REPREENSIO SUI IPSIUS.

σα, τὸ ἢ βαρῆσαι παρηγορούμενον· ἐν πολλοῖς
πολλοῖς ἀνεφρόνητα ἢ ἀληθείας, ἀλλ' ὁσέμενα
ὄλους ἐσοικαδάλισα. Αἰτῶμαι πίνω ὀρέξαι μοι
χεῖρα ἐν ἐδοῖκα κυλινδρῶν. Θέλων γὰρ ἀνα-
στῆσαι, ἢ δυνάμεναι, ὅτι τὸ φορτίον ἢ ἀμαρτίας
κατεβάρησέ με. Θέλω μὲ ἀναστῆσαι, ἀλλ' ἢ συν-
ήθεια ἢ γῆς κατέχει με. Καὶ βλέπω μὲν,
ἀλλ' ὡς ἐν γνόφῳ περιπατῶ καὶ ἐν σκοτώσει
πολλῇ. Κινῶ τὴν χεῖρα, ἀλλ' ὅμως εἰμι
ὡσπερ πῶλύτος· καὶ βῆθυμος μὲν εἰμι, ἀλλ'
ἀπόζομαι. Εὐχόμεναι ἀπαλαξάν, καὶ νηδύων
συνεχόμεναι. Προσφρονεῖ καλῶς ἔχω, ἀλλ' ἄσπ-
οιτος βίας ἐμποδίζομαι. Φιλάδελφος εἰμι ἐπα-
χυνόαυτος καὶ φιλόθεος ἢ δίκαιος. ὕσεβής εἰμι,
δαλπόμονος· ἔθωρετῆμονος, ἀγάπης ἀντι-
ποιέομαι. Πρὸς ἐχθρούς εἰμι χαῦνος, ἀλλ' οὐκ
οὐκίτρομος. Καὶ πρὸς ἀδικῶντας με μοχθηρός,
ἀλλ' ἢ κακὸν ἀνηθόμενος. Πρὸς ἐγκλησαν ἀδία-
φορος, καὶ οὐκ ἀμειλίχομος. Πρὸς δόξαν φιλό-
πονος, ἀλλ' οὐκ εἰσαπαθόμενος. Ἐν πᾶσι ἢ τοῖς
ἔργοις μὲ, ἔτε πεισμένος ὡς εἰμι, ἔτε ἀκελής.
Διὰ τὸν ἔλεος ἐπίδομα ὡς πῶλύτος. τὸ
γὰρ καλὸν ἔχω, μεμρανὴν ἀπὸ ἴσταμαι. καὶ ποδῶν
τὸ λυσιτελές, τολησίον ἀπὸ οὐκ ἔρχομαι. καὶ τὸ
βραχίονα κατανόσων οὐκ ἀποκρίνομαι μῆκοθεν ἢ χ-
ἴσταμαι. Ἐν τῷ οὖν μοι τυγχάνοντι πολλῇ
ἐπιμέλειαν ὀφείλω. Ἐάν οὖν παύσῃτε, οἶδα ἔ-
θεός τὸ φιλόφρονον. Εξείλετο δὴ ποτε καὶ Μω-
σῆς Μαριάν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς διὰ τὸ λέσθαι·
καὶ Δαυὶδ τὸ γένος Γονάθαν διὰ τὸ κείσεως θεῶ
ἀφ' ἀφ' ἑσθαι καὶ Ἡλίας τὸ γόν τὸ χήρας διὰ
δανάτης· ἔβλαστούς τὸ χήραν διὰ πένιαν, καὶ
τὸ Σωαμίτιν διὰ πένιαν. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ θωα-
γελλῷ πολλοὺς δι' ἄχραν ἐλυτρώσαντο πολλοί.
Περί ἢ τὸ Σωτήρος τί καὶ λέγει; ὅτι πρὸς τὰ
ἀδύνατα δυνατὰ κατέστησεν. ἐλυτρώσατο γὰρ Ἰου-
χάς, τὸς ἰχθυόσας μὲν ἄλλοις πῶλύτῳ πῶλύ-
μυθίαν, ἐσπῶς ἢ ῥύσασθαι μὴ δυνατῶσας ἀφ' ἢ
τὸ πῶλύτῳ. Πάντα ἢ πύσασατε, ἀπὸ ἢ καὶ
ἐποιήσατε, ἀδύνατα καὶ δυνατὰ. Ἐν οἷς δυνατῶ
ἡμῶν βοηθήσατε, ὡς οὐκ εἰσι, βοηθήσατε. Οἶδα
γὰρ ὅτι καὶ τὰ ἀδύνατα συγχωρηθήσονται ἔχ-
εωθήσεται τῶ πωλείῳ τὸ ἀπὸ χάριτος. Ποιή-
σθαι ἢ δι' ἡμῶν δυνατῶσας. Ὅσα γὰρ ὁ θεός
πῶλύτῳ τὸς ἀνθρώπους ἀσύμμετρος, ποσῶν καὶ
ἡμῶν μὴ ἠήθησεν ἀξιώμενοι. Αὐτὸς γὰρ νική-
σθαι πᾶσαν φιλοφροσύνην ἢ κτίσεως, τῆ αὐτῆ
χρηστέσθαι. Ἐργον γὰρ ἡμῶν εἶσι ἄγιοι, πρὸς
βδύαν ὑπὲρ ἀμειλίχων. Θεὸς ἢ ἐργὸν ἔστι τὸς
ἀπεργ-

A tamen alicui gravis fui. Multis in locis verita-
tem parvi feci: sed nulli omnino offendiculum
praebui. Peto igitur & obsecro, ut mihi in pa-
vimento jacenti manum auxiliumque praebearis.
Surgere enim dum volo, nequeo: quia
peccatorum pondere gravor. Surgere quidem
cupio: sed mala me humi detinet confuerudo.
Oculis quidem adspicio: sed tamquam in cal-
ligine tenebrisque magnis incedo. Manum
meam moveo: sed tamen veluti paralyticus
existo. Bono quidem sum animo; verum se-
gni ac deside. Oro, liberari cupiens: at licet
jejunans, retineor. Bonum animi propositum
liberamque voluntatem habeo; sed vi qua-
dam impediior. Fratres hospitesque diligo; at
non sicut decet. Pietatis cultor sum: verum
peridus. A quibus sum beneficiis affectus,
illis in amore officiique respondeo. Inimicos
si minus ulciscar, non tamen amore ac bene-
volentia prosequor. Iis qui me oderunt, in-
fensus sum: sed tamen vindictam infidiasque
non molior. Ad peccatum sum indifferens;
non tamen auxiliatrices manus praebeco. Glo-
riam etiam aucupor, non tamen exigo. In
cunctis denique operibus meis supinus qui-
dem sum ac negligens. Atque ideo velut
paralyticus, opem misericordiamque im-
ploro. Cum enim bene habere possim, a
bono flatu longe recedo. Et cum profutura
desidero, juxta illa non ambulo: &
dum brevem animadversionem debito,
procul non confisito. Quocirca in his mihi
malis versanti, omni studio atque diligen-
tia succurrite. Quod si sedulo praestiteritis,
de Dei benignitate haudquaquam diffido.
Liberavit & olim Moyses sororem suam Ma-
riam a lepra: & David, genus Jonathan a
judicio Dei, propter pactum: Elias filium
viduae a morte: & Eliseus viduam a
fame, & Sunamitidem a luctu. Quin & in
Euangelio plurimi aliorum precibus fuerunt
liberati. Nam de Salvatore quid attinet dice-
re? quippe qui ea quae videntur fieri non posse,
reddidit possibile. Animas siquidem eor-
um, qui in aliis consolationem praebant, se
autem propter transgressionem liberare ne-
quibant, ipse liberavit atque redemit. Omnia
quae audistis, quaeque egistis, partim a vobis
praestari possunt, partim nequeunt. In quibus
igitur opitulari vobis potestis, quemadmodum
illi, subvenite; confido autem fore, ut illa et-
iam, quae a vobis praestari nequeunt, concedatur
& donet Deus immenso gratiae suae pelago,
si mihi per vos placetur atque concilietur.
Quanto enim ipse hominibus antecellit, tanto
etiam vos nolite vinci, rogantes. Nam omnem
creaturae benignitatem sua clementia facile
superabit. Vestrum enim est, o sancti, pro
peccatoribus deprecari. Dei vero munus est

depre-